

tiden vilde give Bidrag hertil, saa skulde det ethvert Tilfælde være paa en ganske anderledes planmæssig og betryggende Maaade. Sagen har siden den Tid staaet stille her i Rigsdagen, men i de 10 Aar, der ere hengaaede siden da, er Børnehjems-Institutionen gaaet stærkt frem her i Landet og har vundet mange Venner, og i 1889 indkom der et Andragende til Regering og Rigsdag om at faa anstillet en Undersøgelse af de bestaaende Børnehjem, for at man paa Grundlag af en saadan Undersøgelse kunde overveje, hvorvidt der var Anledning til at tilstaa en planmæssig Understøttelse. Undersøgelsen blev foretaget af Forstanderne Budde paa Holsteinsminde og Christensen i Ordrup og førte til det Resultat, at der i 1890 var 54 Børnehjem med 18—1900 Børn, Halvdelen Dreng og Halvdelen Piger, at Bekostningen for hvert Barn i Gennemsnit havde været 260 Kr. aarlig, og at disse Børnehjem væsentlig vare blevne baarne af private. Det var nemlig saaledes, at Tilskuddet fra private havde udgjort omtrent 60 pCt; den Betaling, der var ydet af Kommuner og andre for Børn, var omtrent 25 pCt.; saa var der af velgørende Institutioner givet 9 à 10 pCt., og Staten havde baaret 5 à 6 pCt. af den Udgift, som var gaaet med. Men ved Siden af den Undersøgelse, der saaledes fandt Sted, er der ogsaa gaaet en Drøftelse hele Landet over af det Spørgsmaal, hvorvidt Børnehjem ere berettigede, og under hvilke Betingelser de ere det, og skønt denne Drøftelse paa ingen Maaade kan siges at være afsluttet, tror jeg dog, at man alligevel er naaet til visse Resultater i den Henseende. Jeg tror, man omtrent fra alle Sider er enig om, at den naturlige og bedste Maaade at anbringe fattige Børn paa, for ikke at tale om, at det ogsaa er den billigste, er gennem private Plejehjem, hvor Børnene blive optagne i en jævn Familie og komme til at leve under saadanne Forhold, som de Børn siden hen i Livet ville komme til at leve under. Jeg er overbevist om, at det vil man fra de allerfleste Sider være enig om, at det som Regel er det rette, og der er i den Anledning i de senere Aar paa forskellige Steder af Landet dannet nogle Plejehjemsforeninger, som særlig have gjort det til deres Opgave at finde saadanne Plejehjem og hjælpe Kommunerne med at faa Børnene anbragte der. Jeg tror, at det er og bør blive Hovedreglen nu og i Fremtiden, og jeg tror, at ved Hjælp af saadanne Foreninger som disse Plejehjemsforeninger og ved Hjælp af et saadant Tilsyn som det, der er indsat ved Loven af 1888, vil der

kunne naas meget gode Resultater med de allerfleste fattige Børn, som anbringes paa den Maaade. Det staaer imidlertid for mig saaledes, og det tror jeg, man er bleven temmelig enig i ved den Drøftelse, der er foregaaet, at der dog stadig vil blive en hel Del Børn, som man vanskeligt kan faa anbragt i private Plejehjem, som disse ikke tør tage imod, og som man heller ikke, selv om man kunde faa dem anbragte paa saadanne Steder, kan faa opdraget paa en saadan Maaade, som de Børn bør opdrages. Jeg tænker ikke blot paa de stakkels forvildede Børn, som man for Resten paa en noget haardhjertet og, jeg tror, ubetænksom Maaade tit stempler som fordærvede, og som jo bør opdrages i en særlig Anstalt, men jeg tænker særlig paa de mange Børn, som paa Grund af vanskelige Karakter, ringe Evne, særlig forvandlede Forhold i de Hjem, hvorfra de ere udgaaede, eller af andre Grunde, ikke kunne opdrages af alle og enhver, men trænge til at komme under Vejledning af Folk, som have gjort Børneopdragelse til deres Livs Opgave. For saadanne Børns Bedkommende tror jeg, man er kommen til Erkendelse af, at de mindre Børnehjem altid ville have stor Betydning, og for saadanne Børnehjems Bedkommende, der paatage sig denne specielle Opgave, forekommer det mig, at Staten ogsaa burde overveje, om den ikke kunde finde Anledning til at træde lidt støttende til. Jeg tror, at Anbringelsen af Børn i Plejehjem maa blive Kommunerne's Sag og bør være deres Sag helt ud. I de enkelte Tilfælde derimod, hvor man i Kommunerne ser, at et Barn, for at blive vel opdraget, trænger til en særlig Behandling, trænger til at komme under særlig Paa-virkning, og hvor man derfor mener, at det for Barnets egen Skyld er bedst at faa det anbragt i et godt Børnehjem, et Børnehjem, der jo som Regel vil blive meget dyrere end den private Pleje, der kunde der være nogen Anledning for Staten til at træde til og hjælpe paa det, som saaledes vil gaa ud over, hvad den almindelige Børneopdragelse i Plejehjemmene vilde koste. Jeg mener ganske vist, at en saadan Institution som Børnehjemmene, der hidtil væsentlig er baaren af private og ganske vist ogsaa af Kommunerne, ogsaa for Fremtiden, hvis den skal være, hvad den bør være, væsentligst bør bæres af private og Kommunerne. Dog forekommer det mig, at der er Anledning til at se, om Staten ikke burde give Tilskud i Forhold til, hvad der gives af Kommunerne, og hvad der ofres af private derpaa. Derfor forekommer det mig, at denne Sag nu fortjener en ind-